RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.478 van 19 november 2003
in de zaak A. 112.370/XIV-7167.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Sierra Leoonse nationaliteit, op 29 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 mei 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 30 november 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 7 januari 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van Sierra Leoonse nationaliteit, is op 22 november 2000 in België binnengekomen waar zij zich op 23 november 2000 vluchteling heeft verklaard.

1.2. Op 30 november 2000 wordt aan verzoekster de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten betekend.

1.3. Op 11 mei 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van verblijf. Dit is de bestreden beslissing. De motivering luidt als volgt:

> "Aan betrokkene werd op 5 april 2001 op haar gekozen woonplaats een oproeping per drager verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 30 november 2000.
> De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken een exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis opwerpt; dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing bij aangetekende zending met poststempel 3 oktober 2001 werd verstuurd; dat het verzoekschrift werd ingediend bij aangetekend schrijven van 29 oktober 2001, dit is binnen de termijn van 30 dagen; dat de exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis niet kan aangenomen worden;

2.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is bij gebrek aan een uiteenzetting van feiten die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen aantonen; dat er evenwel geen noodzaak bestaat hierover een uitspraak te doen aangezien het beroep, zoals hierna wordt uiteengezet, bij gebrek aan gegronde middelen dient te worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat verzoekster als enig middel aanvoert:

> "Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de hoorplicht en de rechten van verdediging.
> Dat verzoekster bij de behandeling van haar dringend beroep door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet mondeling werd gehoord.
> Dat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de hoorplicht en de rechten van verdediging geschonden worden, wanneer hij een bevestigende beslissing van weigering van verblijf neemt ten aanzien van verzoekster zonder deze mondeling te horen.
> Dat nochtans de Raad van State van oordeel is dan tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die steunt op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen.
> Dat de bevestigende beslissing tot gevolg heeft dat verzoekster België dient te verlaten.
> Dat niet kan ontkend worden dat door voormelde beslissing, gesteund op verzoeksters persoonlijke gedragingen en dito motieven, verzoeksters belangen, meer zelfs verzoeksters vrijheid en leven, zwaar bedreigd en/of aangetast worden.
> Dat ook VAN HEULE in 'Vluchtelingen. Een overzicht van de wet van 6 mei 1953' meent dat gezien de bijzonderde persoonlijke aard van de (on)ontvankelijkheidsbeslissingen een mondeling interview door de Commissaris-generaal zich opdringt.
> Dat de Commissaris-generaal bij de behandeling van het dringend beroep moet nagaan of verzoekster naar haar land van herkomst kan worden teruggeleid. Dat enkel in een mondeling verhoor, verzoeksters uitgedrukte persoonlijke vrees kan worden geëvalueerd.
> Dat verzoekster derhalve bij de behandeling van haar dringend beroep door de Commissaris-generaal mondeling dient te worden geïnterviewd.
> Dat verzoeksters rechten van verdediging geschonden werden doordat zij niet de kans kreeg tijdens een mondeling verhoor op het Commissariaat-generaal haar relaas uiteen te zetten.";

3.2.1. Overwegende dat verzoekster de schending aanvoert van de rechten van verdediging en van de hoorplicht omdat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf heeft genomen zonder haar te horen;

3.2.2. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, overeenkomstig artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf, besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken, heeft bevestigd; dat artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet bepaalt: "(De Minister) of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich als vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven: wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven"; dat aan verzoekster per brief van 5 april 2001, werd gevraagd zich op 19 april 2001 voor een verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan te melden of haar motieven voor haar asielaanvraag schriftelijk mee te delen; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster niet verscheen op voormeld interview; dat bovendien uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster evenmin, binnen een maand na de verzending van de oproeping, gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen; dat verzoekster in haar verzoekschrift geen reden heeft gegeven waarom zij geen gevolg gaf aan de oproeping voor verhoor of het verzoek om inlichtingen; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen correct heeft gehandeld; dat hem bijgevolg niet kan verweten worden de hoorplicht te hebben geschonden; dat, wat de aangevoerde schending van de rechten van verdediging betreft, de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat het enig middel niet gegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**